

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๔๑

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กท ๑๐๓๐๐

๒๒ กันยายน ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙

เรียน รอง - นรม., รัฐ - นร., กระทรวง พววง กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๓๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๕

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอร่าง
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา
ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วยนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๕ ลงมติว่า

๑. เห็นชอบร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ
ทั้งนี้ ให้ปรับเป้าหมายเศรษฐกิจจากเดิมเฉลี่ยร้อยละ ๕ - ๖ ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๔ - ๕ ต่อปี
และให้นำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นแผนพัฒนาประเทศ ตั้งแต่วันที่
๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๒. เห็นชอบกับข้อพิจารณาต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ และให้แจ้งสภาที่ปรึกษาฯ ทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวิษณุ เครืองาม)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๒๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๖๔

ด่วนที่สุด

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โทร. ก-๒๒๘๒-๖๒๘๘

ที่ นร ๑๐๓๕๒๒๑๖ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘

เรียน รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง)

๑. เรื่องเดิม

๑.๑ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๕๔-๒๕๕๘ อย่างเป็นขั้นเป็นตอนต่อเนื่องมานับตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชนและทุกภาคส่วนในสังคมอย่างกว้างขวาง จนสามารถประมวลเป็นร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งได้ผ่านการระดมความคิดเห็น มีการปรับปรุงและนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและพิจารณาเป็นระยะ ๆ มาโดยตลอด

๑.๒ ต่อมา คณะรัฐมนตรีได้นำเสนอร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็น โดยสภาที่ปรึกษาฯ ได้นำเสนอความเห็นส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งคณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า ความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ให้มีความสมบูรณ์ครบถ้วน ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ประกอบกับจะมีการประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีกับคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติมอบให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) รับความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ไปพิจารณาในรายละเอียดให้รอบคอบ เพื่อปรับปรุงร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ให้เหมาะสมสอดคล้องกัน แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง

๑.๓ ในการประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีกับคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๔ ที่ประชุมเห็นร่วมกันว่า ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงร่างแผนฯ และความเห็นในหลายประการสอดคล้องตามแนวทางในร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ โดยพิจารณาแยกได้เป็น ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย

- กลุ่มที่ ๑ เป็นความเห็นที่มีอยู่แล้วในร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ แต่สภาที่ปรึกษาฯ ยังเห็นว่าไม่ชัดเจน ซึ่งสามารถนำไปขยายความเพิ่มเติมในแผนได้
- กลุ่มที่ ๒ เป็นข้อเสนอแนะ ซึ่งจะนำไปปรับปรุงเพิ่มเติมสาระในร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นต่อไป
- กลุ่มที่ ๓ เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวปฏิบัติให้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ บรรลุผลในทางปฏิบัติได้จริง โดยจะมีการจัดทำแผนปฏิบัติการในรายละเอียดที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ต่อไป

ทั้งนี้ ที่ประชุมมีมติมอบหมายให้สำนักงานฯ นำความเห็นและข้อเสนอแนะไปปรับปรุงร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ตามแนวข้อพิจารณาที่มีต่อความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ใน ๓ กลุ่มดังกล่าวข้างต้น เพื่อนำเสนอคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป โดยมีรายละเอียดสรุปความเห็นของที่ประชุมตามเอกสารแนบ

๑.๔ ต่อมา สำนักงานฯ จึงได้นำเสนอร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งปรับปรุงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว พร้อมกับข้อพิจารณาต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ เกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ศกนี้ ซึ่งที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นชอบด้วยกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ที่ได้ปรับปรุงขึ้นแล้วเห็นควรให้มีการปรับลดเป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์จากร้อยละ ๘-๖ ต่อปี เป็นร้อยละ ๘-๕ ต่อปี และให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่ออนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ตามขั้นตอนต่อไป

๒. สรุปสาระสำคัญของร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นแผนยุทธศาสตร์ซึ่งนำทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ภายใต้การมีวิสัยทัศน์ร่วมของสังคมไทยในระยะ ๒๐ ปี ที่ทุกฝ่ายยอมรับร่วมกัน มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะ ๕ ปี ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เวียดนาม ชัยจำกัดทั้งภายในและภายนอกประเทศ มีการจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนาที่สามารถนำไปจัดทำแผนปฏิบัติต่อไป นอกจากนี้ ยังมีความยืดหยุ่นให้สามารถปรับแผนได้ทันและสอดคล้องกับสถานการณ์ เนื่องจากมีการวางระบบ กลไกปฏิบัติและติดตามประเมินผลไว้แล้ว โดยมีสาระสำคัญของร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ โดยสรุป ดังนี้

๒.๑ วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาประเทศ

(๑) กำหนดวิสัยทัศน์ร่วมของสังคมไทยในระยะ ๒๐ ปี ที่มีจุดมุ่งหมายเน้นการแก้ปัญหาความยากจนและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนส่วนใหญ่ของประเทศ ให้เกิดการพัฒนายั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย โดยยึดหลัก "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ที่มุ่งให้คนไทยสามารถพึ่งตนเองได้ พร้อมทั้งจะเรียนรู้โลกาภิวัตน์ รู้จักเลือกนำมาใช้อย่างมีเหตุผล ยึดหลักทางสายกลางและมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้เป็นพื้นฐานของการพัฒนาได้ทุกระดับ อันจะนำไปสู่สังคมที่มีคุณภาพทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง คนไทยส่วนใหญ่ย่อมมีการศึกษา รู้จักเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต เป็นคนดี มีคุณธรรม ซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ สามารถรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น สืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม ดำรงไว้ซึ่งคุณค่าทางสังคมไทยที่มีความสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน

(๒) วางบทบาทการพัฒนาประเทศในอนาคตที่สอดคล้องกับศักยภาพและบทบาททางเศรษฐกิจของพื้นที่ โดยคนในชุมชนมีส่วนร่วมที่จะวางรากฐานการพัฒนาเป็นสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง มีระบบบริหารจัดการที่ดีในทุกระดับ มีการใช้ศักยภาพด้านเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่ประณีประนอม เปิดกว้างในการเป็นแกนประสานเจรจาเสริมสร้างสันติภาพในภูมิภาค และใช้ศักยภาพ

การผลิตและบริการเพื่อเตรียมพัฒนาประเทศสู่ความเป็นฐานเศรษฐกิจของภูมิภาค ทั้งด้านการเกษตร การแปรรูปการเกษตรและอาหาร การเป็นฐานการท่องเที่ยวที่หลากหลาย และศูนย์กลางการศึกษาและ วิทยาการที่เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านและ ภูมิภาค ด้านการขนส่ง ทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ รวมทั้งการสื่อสารโทรคมนาคมของภูมิภาค

๒.๒ วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนฯ ๙

(๑) กำหนดวัตถุประสงค์ที่มุ่งแก้ปัญหาสำคัญใน ๔ ด้าน คือ (๑) เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจให้ มีเสถียรภาพ มีภูมิคุ้มกัน เน้นการสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งพึ่งตนเองได้มากขึ้น (๒) เพื่อวาง ฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน เน้นการพัฒนาคุณภาพคน การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ เหมาะสมกับสังคมไทย (๓) เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ และ (๔) เพื่อแก้ปัญหา ความยากจนและเพิ่มศักยภาพ โอกาสให้คนไทยพึ่งพาตนเองได้และพ้นจากความยากจน

(๒) กำหนดเป้าหมายหลักของแผนฯ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ใน ๔ ด้าน คือ (๑) เป้าหมายคุณภาพทางเศรษฐกิจ (๒) เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต (๓) เป้าหมายการบริหาร จัดการที่ดี และ (๔) การลดความยากจน

สำหรับเป้าหมายคุณภาพทางเศรษฐกิจที่มุ่งให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีคุณภาพและ เสถียรภาพ ในอัตราเฉลี่ยร้อยละ ๕-๖ ต่อปี นั้น หากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบด้วย จะมีการปรับเป้าหมาย การขยายตัวทางเศรษฐกิจให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่คาดว่า เป้าหมายการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะอยู่ในระดับเฉลี่ยร้อยละ ๔-๕ ต่อปี (จากเดิมร้อยละ ๕-๖ ต่อปี) และจะมีผลให้ต้องปรับเป้าหมายอื่นๆ ให้สอดคล้องกันด้วย โดยจะนำเสนอตัวเลขเป้าหมายที่ปรับปรุงแล้ว ทั้งหมดในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ต่อไป

๒.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ภายใต้วัตถุประสงค์และเป้าหมายดังกล่าวได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุน เชื่อมโยงกันใน ๓ กลุ่ม ประกอบด้วย ๗ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญ คือ

กลุ่มที่หนึ่ง การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคม ซึ่ง มีความสำคัญเป็นลำดับสูงสุด ประกอบด้วย

(๑) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการที่ดี ให้ความสำคัญกับการปรับระบบบริหารจัดการ ภาครัฐให้มีประสิทธิภาพและโปร่งใส โดยปรับโครงสร้าง ลดขนาด และปรับบทบาทให้สอดคล้องกับระบบ ราชการแนวใหม่ ปรับระบบงบประมาณเป็นแบบมุ่งผลลัพธ์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ มากขึ้น ควบคู่ไปกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤตินิยามและการกระจายภารกิจความ รับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลุ่มที่สอง การเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง ประกอบด้วย

(๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณะและการคุ้มครองทางสังคม ให้ความสำคัญกับการปฏิรูประบบสุขภาพ ปฏิรูปการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ให้คนคิดเองทำเองได้มากขึ้น มีการขยายระบบประกันสังคมและการคุ้มครองแรงงาน รวมทั้งการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง และการปลูกจิตสำนึกในความรักชาติ ความสามัคคี และความเป็นไทย

(๓) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากที่ส่งผลต่อการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจและลดปัญหาความยากจนทั้งในชนบทและเมือง โดยอาศัยความเข้มแข็งของชุมชน การสร้างสภาวะแวดล้อมเมืองและชุมชนให้มีความน่าอยู่ การพัฒนาแบบรวมกลุ่มการผลิตและกลุ่มพื้นที่ให้เป็นฐานเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ ภายใต้กลไกการบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีส่วนร่วม

(๔) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งปรับกลไกและกระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยท้องถิ่นชุมชนและทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วม เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อมเมือง และการจัดการมลพิษอย่างมีประสิทธิภาพ

กลุ่มที่สาม การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้เข้าสู่สมดุลและยั่งยืน ประกอบด้วย

(๕) ยุทธศาสตร์การบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม มุ่งสร้างความเข้มแข็งของภาคการเงิน เพื่อผลักดันการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจอย่างมีประสิทธิภาพ และมุ่งรักษาวินัยทางการคลังและการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อสร้างความมั่นคงของฐานะการคลัง รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของประเทศในการเปิดเสรีและสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศที่เอื้อประโยชน์แก่คนส่วนใหญ่ของประเทศ

(๖) ยุทธศาสตร์การเพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขัน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างภาคการผลิตและการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนขบวนการเพิ่มผลผลิตและการพัฒนาแบบรวมกลุ่มการผลิต การสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การปรับปรุงระบบการเจรจาและความร่วมมือในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งการส่งเสริมการค้าบริการที่มีศักยภาพเพื่อสร้างงานและกระจายรายได้

(๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มุ่งส่งเสริมให้ภาคเอกชนเป็นผู้นำในการประยุกต์พัฒนาเทคโนโลยีด้านการผลิตและคิดค้นนวัตกรรม ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังคนและเสริมสร้างพื้นฐานความคิดแบบวิทยาศาสตร์ การพัฒนานวัตกรรมทางเทคโนโลยีของตนเองเพื่อต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเต็มศักยภาพ

๒.๔ ลำดับความสำคัญของการพัฒนา

ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนของประเทศ ซึ่งต้องปรับฐานเศรษฐกิจภายในของประเทศให้แข็งแกร่งและขยายตัวได้อย่างมีคุณภาพ โดย

(๑) **การเร่งฟื้นฟูและกระตุ้นเศรษฐกิจให้ฟื้นตัวอย่างรวดเร็วและมีเสถียรภาพ** โดยดำเนินนโยบายกระตุ้นการใช้จ่ายภาครัฐ นโยบายการเงินระยะสั้นที่เน้นการดูแลสภาพคล่องให้เพียงพอ และรักษาเสถียรภาพด้านราคาและอัตราแลกเปลี่ยนไม่ให้อันตรธานเกินไป ตลอดจนกระตุ้นการขยายตัวของภาคการผลิต โดยเฉพาะการส่งออก การท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การก่อสร้าง และอสังหาริมทรัพย์ และธุรกิจบริการอื่นๆ ที่มีศักยภาพ

(๒) **การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก** ที่มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจชุมชน โดยส่งเสริมการระดมทุนในลักษณะกองทุนหมุนเวียน ควบคู่ไปกับการขยายโครงการสินเชื่อรายย่อย การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพได้มาตรฐานและมีเอกลักษณ์เฉพาะ รวมทั้งพัฒนาข้อมูลข่าวสารให้เข้าถึงชุมชน เพื่อแปรรูปการผลิตและเชื่อมโยงตลาดท้องถิ่นสู่ตลาดระดับภูมิภาค ระดับประเทศ และต่างประเทศ

(๓) **การบรรเทาปัญหาสังคม** โดยป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงรุกให้ครบวงจร พัฒนาระบบประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึง พัฒนาทักษะฝีมือและสร้างงานรองรับ กลุ่มแรงงาน ทั้งในและนอกระบบ รวมทั้งปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๔) **การแก้ปัญหาความยากจน** โดยสร้างโอกาสให้คนจนเข้าถึงบริการของรัฐและสามารถใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างเป็นธรรม พร้อมกับการสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิต โดยพัฒนาโครงการช่วยการคุ้มครองทางสังคม พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง รวมทั้งปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐและปฏิรูปกฎหมายให้เอื้อต่อการสร้างโอกาสให้คนยากจน

๒.๕ การบริหารการเปลี่ยนแปลงเพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ

การแปลงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องผนึกพลังร่วมจากทุกฝ่ายในสังคม ในการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์การพัฒนาใหม่ ทั้งด้านวิธีคิดและวิธีการทำงาน โดย

(๑) **เริ่มจากกระบวนการสร้างความเข้าใจในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙** ไปพร้อมกับการสร้างองค์ความรู้ สร้างสภาวะผู้นำในการบริหารการเปลี่ยนแปลงและขยายเป็นเครือข่ายความร่วมมือกับทุกภาคีการพัฒนาอย่างกว้างขวาง

(๒) **ต้องมีการบริหารยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙** พร้อมกับจัดทำแผนการจัดสรรทรัพยากรภาครัฐ เพื่อชี้เป้าทิศทางการลงทุน ควบคู่ไปกับการจัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันและสอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙

(๓) **เร่งปรับปรุงกลไกและบทบาทของหน่วยงานกลาง** พร้อมทั้งปรับระบบการจัดสรรงบประมาณที่เน้นผลสัมฤทธิ์ กระจายสู่ท้องถิ่นชุมชนอย่างสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการ

(๔) **พัฒนาระบบและกลไกติดตามประเมินผล** สร้างดัชนีชี้วัดระดับต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลและโครงข่ายข้อมูลข่าวสารในทุกระดับ

๓. ข้อเสนอเพื่อพิจารณา

๓.๑ ให้ความเห็นชอบกับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๕๕ และดำเนินการนำกรรพบังคมทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้เป็นแผนพัฒนาประเทศตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

๓.๒ ให้ความเห็นชอบกับข้อพิจารณาต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๕ เพื่อแจ้งให้สภาที่ปรึกษาฯ ได้ทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาในคราวประชุมวันที่ 25 กันยายน คกนี้ ต่อไปด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(นายสรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เป้าหมายเศรษฐกิจในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

1. เรื่องเดิม

การกำหนดเป้าหมายเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (2545-2549) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการร่างยุทธศาสตร์การจัดการระบบบริหารเศรษฐกิจส่วนรวม และคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีเป้าหมายหลักที่สำคัญ 2 ประการคือ

1.1 การพัฒนาให้เศรษฐกิจกลับสู่อัตราการขยายตัวในระยะปานกลาง คือ เฉลี่ยร้อยละ 5-6 ต่อปี เพื่อลดความยากจนและการว่างงานที่เพิ่มสูงขึ้นในช่วงวิกฤต เพิ่มการใช้กำลังการผลิตของประเทศซึ่งยังอยู่ในระดับต่ำ และสร้างสภาวะแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ในภาคเอกชน และลดหนี้สาธารณะในระยะยาว

1.2 เป้าหมายเศรษฐกิจมหภาคให้ความสำคัญกับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจควบคู่ไปกับการดูแลเสถียรภาพของเศรษฐกิจซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกัน โดยด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจมีเป้าหมายอัตราเงินเฟ้อโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 3 ต่อปี และรักษาการเกินดุลบัญชีเดินสะพัดให้คงอยู่เฉลี่ยประมาณร้อยละ 1-2 ของ GDP เพื่อสร้างความเชื่อมั่นของนักลงทุน

2. การประเมินสถานการณ์เศรษฐกิจในช่วงปลายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 (2540-2544)

2.1 เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวจากวิกฤตโดยมีอัตราการขยายตัวประมาณร้อยละ 4.3 ในช่วงปี 2542-2543 แต่ภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซาในปี 2544 ประกอบกับการก่อวินาศกรรมในสหรัฐอเมริกาเมื่อวันที่ 11 กันยายน 2544 ได้ส่งผลกระทบต่อทั่วโลกและคาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวในอัตราร้อยละ 1.5-2.0 ในปี 2544

2.2 ผลกระทบของเศรษฐกิจสหรัฐและเศรษฐกิจการเมืองของโลกต่อแนวโน้มของเศรษฐกิจไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ยังมีความไม่แน่นอนสูง โดยความเห็นเกี่ยวกับเศรษฐกิจของสหรัฐจะยังมีความแตกต่างกัน 2 กรณี คือ

- กรณีที่ 1 สหรัฐฯ อยู่ในช่วงเริ่มต้นของวงจรเศรษฐกิจขาลง ถึงแม้จะไม่เกิดสงครามก็ตาม แนวโน้มเศรษฐกิจสหรัฐ รวมถึงค่าเงินดอลลาร์ตอกเบียด และราคาสินทรัพย์จะอ่อนตัวลงไปอีกเป็นระยะเวลานาน เนื่อง

จากมีระดับการลงทุนที่สูงเกินไป (Over-investment) ในระบบเศรษฐกิจ การขาดดุลบัญชีเดินสะพัด และการประเมินราคาหลักทรัพย์สูงเกิน (Over-valuation) ของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นผลจากความเชื่อเรื่องโอกาสของอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจยุคใหม่ (New economy) ในสหรัฐฯ ที่ดึงดูดเงินทุนในตลาดโลกเข้าไป จนเกิดเศรษฐกิจฟองสบู่ ในช่วงต่อไปเงินทุนจะเริ่มแสวงหาแหล่งลงทุนในภูมิภาคอื่นที่มีความปลอดภัยและโอกาสของผลตอบแทนสูงกว่า โดยที่สหรัฐฯ จะไม่มีแรงดึงดูดเงินทุนเข้าไปเป็นแรงกระตุ้นเศรษฐกิจในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

- กรณีที่ 2 สหรัฐฯ มีพื้นฐานเศรษฐกิจที่แข็งแกร่งเนื่องจากความได้เปรียบในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับ New economy ดังจะเห็นได้จากการเพิ่มขึ้นของประสิทธิภาพการผลิตที่สูงเป็นประวัติการณ์ในช่วงก่อนวิกฤตฯ ดังนั้นเมื่อกระแสโลกาภิวัตน์ และ New economy ยังเคลื่อนไปอย่างต่อเนื่อง การปรับตัวของเศรษฐกิจเนื่องจากฟองสบู่แตกจะเกิดขึ้นเพียงระยะสั้นๆ และเมื่อมีการฟื้นตัวเกิดขึ้น สหรัฐฯ จะมีการขยายตัวในระดับค่อนข้างสูง

2.2 เหตุการณ์วินาศกรรมในสหรัฐฯ คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในช่วงปลายปี 2544 ทั้งด้านการส่งออก การท่องเที่ยว และราคาน้ำมัน อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ในปี 2545 ยังมีความไม่แน่นอนสูง เนื่องจากขึ้นอยู่กับความรุนแรงของการตอบโต้ของสหรัฐฯ กับผู้ก่อการร้ายและผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลก

3. การปรับเป้าหมายเศรษฐกิจของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

3.1 เนื่องจากสถานการณ์เศรษฐกิจโลกเป็นข้อจำกัดของเศรษฐกิจไทยในช่วงต้นของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2544 ให้ปรับลดเป้าหมายการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยจากเดิมเฉลี่ยร้อยละ 5-6 ต่อปี เป็นเฉลี่ยร้อยละ 4-5 ต่อกปี และให้ปรับเป้าหมายอื่นๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป

3.2 สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาผลของการปรับเป้าหมายการขยายตัวของเศรษฐกิจแล้ว เห็นว่าการปรับเป้าหมายดังกล่าวไม่มีผลกระทบในสาระสำคัญของแผนพัฒนาฯ เนื่องจากยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ของแผนยังคงมีความจำเป็นโดยเฉพาะในสภานการณ์เศรษฐกิจที่เปลี่ยนไป และการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติมีทั้งส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณและส่วนที่ให้การบริหารจัดการเป็นเครื่องมือหลัก เป้าหมายเศรษฐกิจที่สำคัญที่ปรากฏในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 ที่จะต้องปรับปรุงใหม่มีดังนี้

สมมติฐานการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วงแผน ๗ 9

หน่วย: ร้อยละ	เดิม (15 ธันวาคม 2543)	ใหม่
1. การขยายตัวของเศรษฐกิจโลก	3.8	3.2
2. การขยายตัวของเศรษฐกิจสหรัฐ	2.9	2.5
3. การขยายตัวของเศรษฐกิจญี่ปุ่น	1.8	1.5
4. การขยายตัวของเศรษฐกิจสหภาพยุโรป	2.2	2.0

เป้าหมายเศรษฐกิจของแผนพัฒนาฉบับที่ 9

เป้าหมาย	เดิม	ใหม่
1. การขยายตัวของเศรษฐกิจ	5-6	4 - 5
2. เงินเฟ้อไม่เกิน	3	คงเดิม
3. การเกินดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP	1-2	คงเดิม
4. การขยายตัวของการส่งออกสินค้าไม่ต่ำกว่า	7	6
5. สัดส่วนของตลาดส่งออกของไทยในตลาดโลก	1.1	คงเดิม
6. การขยายตัวของภาคเกษตร	2	คงเดิม
7. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในภาคเกษตร	0.5	คงเดิม
8. การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม	5.5	4.5
9. การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตในภาคอุตสาหกรรม	2.5	คงเดิม
10. การเพิ่มผลิตภาพของแรงงาน	3	คงเดิม
11. การเพิ่มของรายได้จากนักท่องเที่ยว	10	7 - 8
12. การเพิ่มของรายได้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศไม่ต่ำกว่า	3	คงเดิม
13. สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนาทั้งภาครัฐและเอกชน ต่อ GDP ไม่น้อยกว่า	0.3	0.4
14. การจ้างงานใหม่ในประเทศ (คนต่อปี)	300,000	230,000
15. สัดส่วนคนยากจนต่อประชากรไม่เกิน	10	12
16. ดุลเงินสดของรัฐบาลสมดุลในปี	2549	ขาดดุล
17. สัดส่วนหนี้สาธารณะของประเทศต่อ GDP ไม่เกิน	60	62
18. สัดส่วนการชำระหนี้ในงบประมาณ ไม่เกิน	16	18

หมายเหตุ: 1. หน่วยเป็นร้อยละ ยกเว้นจะระบุเป็นอื่น

2. เป้าหมายข้อ 16-18 ต้องหารือกับกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย